

چه کسی زودتر کوتاه می‌آید

تهران یا تروئیکا؟

بازی برد- باخت به بازی

باخت- باخت تبدیل خواهد شد

ایران هفته گذشته اعلام کرد که یکماه دیگر گزارشی به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی خواهد داد که براساس آن شیوه‌نامه جدید بازرسی‌های آژانس تدوین می‌شود و همکاری‌های ایران با بازرسان آژانس از سر گرفته می‌شود. اما از مهلت ۳۰ روزه سه کشور اروپایی برای بازگرداندن قطعنامه‌های شورای امنیت کمتر از دو هفته باقی مانده است و آنها شرط کرده‌اند که تنها در صورت از سرگیری کامل همکاری‌های ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، بازگشت قطعنامه‌ها را به تعویق می‌اندازند. آلمان، بریتانیا و فرانسه که دو هفته پیش درخواست فعال سازی مکانیسم اسنب یک را به شورای امنیت ارسال کرده‌اند و فرصتی ۳۰ روزه به ایران داده‌اند تا با برآورده کردن سه شرط آنها بازگشت قطعنامه‌ها را به تعویق بیندارند، در واکنش به توافقنامه جدید ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در قاهره، واکنش سردی نشان دادند. سه کشور اروپایی در بیانیه‌ای که در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی منتشر کردند، نوشتند: «کافی نیست ایران وعده فردا را بدهد؛ ما نیازمند شواهدی امروز هستیم که نشان دهد ایران آماده یافتن راه حلی دیپلماتیک برای رفع نگرانی‌های جامعه بین‌المللی است.»
دعوا میان ایران و اروپا در مورد مکانیسم اسنب یک همچنان ادامه دارد. تهران اعتقاد دارد که اروپا به دلیل رعایت نکردن تعهداتش در برجام، صلاحیت به کارگیری مکانیسم اسنب یک را ندارد، در عین حال اروپایی‌ها هم معتقد هستند که این ایران است که تعهداتش را در برجام انجام نداده است و آنها با استفاده از حقوق شان در برجام می‌توانند مکانیسم خودکار بازگشت قطعنامه‌های پیشین شورای امنیت سازمان ملل متحد را فعال کنند. به اعتقاد بسیاری از تحلیل‌گران ایرانی، از نظر حقوقی استدلال ایران در مورد عدم صلاحیت کشورهای اروپایی برای استفاده از مکانیسم اسنب یک، قابل قبول است، اما در عین حال اجماع وجود دارد که این استدلال حقوقی، حتی با حمایت روسیه و چین و نامه‌های این دو قدرت جهانی به رئیس شورای امنیت، باز هم نمی‌تواند جلوی عملی شدن خواسته اروپایی‌ها را در شورای امنیت بگیرد.

◀ **سه شرط اروپایی‌ها**

اروپایی‌ها تاکید کرده‌اند که برای توقف مکانیسم اسنب یک یا تعویق در اجرای آن، سه شرط برای ایران دارند. نخست، از سرگیری همکاری کامل با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی؛ دوم، تعیین تکلیف اورانیوم غنی‌شده سطح بالای ایران؛ سوم، تعهد به مذاکره مستقیم با آمریکا برای رسیدن به یک توافق جام. ایران هیچ‌یک از این خواسته‌ها را مستقیماً رد نکرده است، اما در عین حال تاکید کرده که تسلیم ضرب‌الاجل و فشارهای سه کشور اروپایی نمی‌شود و قبول نمی‌کند که با اقدام‌های غیرقانونی و تهدید ایران را وارد به انجام کاری کنند. این اختلاف نظر میان ایران و سه کشور اروپایی باعث شده است تاهر طرف منتظر کوتاه آمدن طرف مقابل باقی بماند.
اروپایی‌ها اصرار دارند که ایران بلافاصله و به سرعت همکاری خود را با آژانس آغاز کند و به مذاکرات مستقیم با آمریکاکن بدهد، در برابر ایران تاکید دارد که تنها در صورت انصراف اروپا از اسنب یک حاضر است همکاری اش را با آژانس از سر بگیرد و در صورت بازگشت قطعنامه‌های پیشین شورای امنیت سازمان ملل متحد، توافقنامه با آژانس کان لم یکن تلقی خواهد شد. در عین حال موضوع مذاکرات ایران و آمریکا هم همچنان گرفتار گزینه مستقیم و غیرمستقیم است. ایران همچنین اصرار دارد که مذاکرات باید غیرمستقیم باشد در برابر آمریکا و سه کشور اروپایی بر مذاکرات مستقیم اصرار دارند. با توجه به این اختلاف نظر،ها به نظر می‌رسد که هر یک از دوطرف منتظر است که طرف مقابل از خواسته خود کوتاه بیاید تا توافقی برای تمدید قطعنامه‌های ۲۲۳۱ و بازگشت قطعنامه‌های پیشین شورای امنیت حاصل شود. اگر این انتظار تا زمان پایان مهلت ۳۰ روزه اسنب یک ادامه پیدا نکند، با توجه به سه شرایط موجود هر دوطرف باینده بازی خواهند بود.
ایران مجدداً تحت تحریم‌های فصل ۷ شورای امنیت سازمان ملل متحد قرار می‌گیرد و در برابر اروپا نیز به خواسته‌اش برای همکاری کامل ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی نمی‌رسد. واضح است که در شرایط فعلی باید راهکاری میانه برای ایجاد یک موقعیت برد- برد ایجاد شود. هر دوطرف می‌توانند اندکی از خواسته‌های خود کوتاه بیایند. ایران به صورت تدریجی همکاری‌های خود را با آژانس در دو هفته باقیمانده در حدی که باعث رضایت اروپایی‌ها شود آغاز کند و از طرف دیگر اروپایی‌ها نیز بر اساس فرایندی که مورد رضایت ایران باشد، بازگشت قطعنامه‌ها را به تأخیر بیاانند. ایران تاکید کرده است که تحت فشار و تهدید حاضر به مذاکره و توافق نمی‌شود، با این حال سه کشور اروپایی و آمریکا با این احساس که ایران در موقعیت ضعف قرار دارد، اصرار دارند که اهرم فشار و تهدید را همچنان حفظ کنند. نتیجه این رویکرد چیزی جز یک بازی باخت- باخت نخواهد بود.

یکشنبه
۲۳ ۰۶ ۱۴۰۴
۲۱ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ / ۱۴ فروردین ۱۴۰۵

سال هشتم
شماره ۲۱۹۹

«آرمان ملی»، مواجهه دولت پزشکیان با تندروها را بررسی می‌کند

به نام وفاق ملی به کام خالص سازان

◀ **محمد مهاجری در گفت وگو با «آرمان ملی»:** دولت نباید به خواسته تندروها تن بدهد

محبوبی قرار گرفت و بناشد دولت با این حضور این افراد تشکیل شود و این امید می‌رفت که دولت پزشکیان از افراد متخصص، توانا و متفکر پر شود و دولت بر اساس تفکر و تخصص مشکلات پیش‌رو را حل و فصل کند. اما هر چه از ابتدای تشکیل دولت گذشت مشخص شد که دولت به جای ایستادگی بر نفرات خود تعامل و وفاق یکسویه با تندروها را در پیش گرفته است. نمونه‌های بسیاری از این نوع رویکرد را می‌توان طی یکسال گذشته برشمرد که شاید مهم‌ترین این نمونه را بتوان محمد جواد ظریف دانست. سیاست‌داری که تندروها و راست راست مسعود پزشکیان می‌خواندند و از همان ابتدا در تلاش بودند تا به هر نحوی شده او را از دولت به در کنند. از همین‌رو نیز تمام سعی خود را به کار گرفتند تا اینکه بالاخره پس از چند ماه رفت و آمد موفق به برکناری معاون ربهردی پزشکیان شدند.

اما در مقابل رئیس جمهور و دولتین به سادگی از کنار این موضوع گذشتند و با پیام تشکری از ظریف او راه‌ی کردند. پس از چندی شاهد بودیم دکتر علی طیب‌نیا دیگر شخص موثر در کمپین انتخاباتی پزشکیان که مشاور عالی رئیس‌جمهور بود از دولت کنار رفت و هیچ واکنشی را در پی نداشت. حال اینکه تندروها از پای ننشستند و سومین عنصر مهم دولت یعنی عبدالناصر همتی وزیر اقتصاد پزشکیان را با فشارها و استیضاح کنارزدند و برای بقیه روز نیز اعلام خطر دادند که اگر رویه جاری برقرار باشد هر روز یکی از آنها همچان بهارستان خواهد بود و اگر نبود د خالت مستقیم رهبری و تذکر به نمایندگان شاید اکنون دولت پزشکیان به جای یک وزیر ۵ تا ۵ وزیر استیضاحی داشت. با این حال تندروها تغییر رویکرد دادند و فشارهای خود را از جای دیگری وارد کردند و این بار به وزرا درباره برکناری برخی از معاونین تهدید به استیضاح کردند. روندی که در وزارت راه در قبال فرانسه صادق شاهد بودیم و تغییرات به نفع تندروها در این وزارتخانه انجام گرفت. سپس به وزارت ارشاد رسید و فشارها به برکناری نادره رضایی معاون هنری اش عباس صالحی منتهی شد.

ادامه روند نیز در وزارت کار پیش رفت که طی آن نیز مدیران خوشام، سردار حسین علایی از مدیر عاملی صندوق بازنشستگی فولاد و حجت میرزایی از مدیر عاملی صندوق بازنشستگی کشوری کنار رفتند تا مشخص شود

«آرمان ملی»، تحرکات هسته‌ای مجلس را بررسی می‌کند

مذاکره با آژانس زیر ذره بین بهارستان

رافراهم آورد. این تضاد دیدگاه‌ها باعث شده است که مجلس، علاوه بر نقش قانونی خود، به میدان رقابت‌های سیاسی وایدئولوژیک دهه گذشتۀ همواره یکی از مهم‌ترین موضوعات سیاست داخلی و خارجی کشور بوده است. از یک سو، این فعالیت‌ها به‌عنوان نماد پیشرفت علمی و فناوری ملی و حق مسلم ملت ایران در چارچوب همکاری بین‌المللی مطرح می‌شود و از سوی دیگر، به دلیل فشارها، تحریم‌ها و حساسیت‌های سیاسی جهانی، همواره در کانون مناقشه‌های دیپلماتیک قرار داشته است. در این میان، مجلس شورای اسلامی به‌عنوان رکن قانون‌گذاری و ناظر بر عملکرد دولت، نقش برجسته‌ای در تعیین چارچوب‌های قانونی و سیاسی مرتبط با این پرونده ایفا می‌کند. بررسی و نظارت بر مذاکرات با آژانس، تصویب قوانین محدودکننده یا تسهیل‌کننده تعاملات دیپلماتیک و طرح پرسش‌ها و گزارش‌های نظارتی، بخشی از وظایف نمایندگان در این حوزه به‌شمار می‌رود. بااین حال، یکی از مهم‌ترین چالش‌ها در این مسیر، تقابل دیدگاه‌های سیاسی درون کشور است. جریان‌های تندرو در مجلس و دیگر نهادهای سیاسی، همواره با ننگ بدبینانه به روند مذاکره با آژانس و کشورهای غربی می‌نگرند و بر این باورند که هرگونه انعطاف می‌تواند منجر به تضعیف توانمندی‌های راهبردی کشور شود. در مقابل، جریان‌های میانه‌رو بخشی از کارشناسان معتقدند که ادامه مذاکره و همکاری‌های فنی، می‌تواند زمینه‌کاهش فشارهای اقتصادی و افزایش مشروعیت بین‌المللی برنامه هسته‌ای ایران

◀ **لاریجانی در مجلس**

یکی از اعضای هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی از درخواست تعدادی از نمایندگان مجلس جهت برگزاری جلسه‌ای فوق‌العاده با حضور دبیر شورای عالی امنیت ملی و وزیر امور خارجه جهت بررسی گزارش مربوط به توافق اخیر ایران با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در قاهره خبر داد. روح‌ا...، متفکر آزاد، نماینده آذرشهر، اسکو و تبریز و عضو هیات رئیسه مجلس شورای اسلامی در حساب‌کاری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «همراه تعدادی از همکارانم، درخواست تشکیل جلسه فوق‌العاده صحن با حضور آقایان لاریجانی و عراقچی را به ریاست مجلس دادیم تا در فضای سازنده، گزارش توافق اخیر با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به نمایندگان مردم ارائه و انطباق آن با قانون مجلس بررسی گردد. مجلس از خطوط قرمز کوتاه نمی‌آید».

◀ **جلسه اضطراری با عراقچی**

عباس گودرزی، سخنگوی هیات رئیسه مجلس از برگزاری جلسه اضطراری کمیسیون امنیت ملی با حضور وزیر امور خارجه برای بررسی توافق ایران و آژانس خبر داد و گفت: «جلسه با هدف بررسی توافق ایران و آژانس بین‌المللی اتمی برگزار

وفاق پزشکیان در مواجهه با تندروها نوعی سهم‌دهی یا امتیازدهی است. در همین راستا صادق زیساکلام، فعال سیاسی، در حساب‌کاری خود نوشت: آقای پزشکیان همه افتخار شما انتصاب مدیرانی همچون نادره رضایی و حسین علایی بود. شما را به خدایک ذره جنم داشته باشید و اینقدر در مقابل تندروهایی که با پنج درصد آراء به مجلس راه یافته و کشور را به این روز انداخته‌اند، کوتاه نیایید. هدف آنها تکرار «خالص‌سازی» دوران مرحوم رئیسی است. تسلیم نشوید.

◀ **تجدید نظر در مدیریت**

یک فعال سیاسی اصولگرا در خصوص عملکرد دولت در قبال تندروها و برکناری برخی مدیران اظهار داشت: در مورد آقای علایی صرفاً به دلیل اینکه صندوق بازنشستگی فولاد در سازمان بازنشستگی کشوری ادغام شد حضور وی در آنجا بلا موضوع بود و این تصمیم هم با نظر معاون اول رئیس‌جمهور گرفته شد و تا جایی‌که می‌دانم آقای عارف پیشنهاد دیگری هم به آقای علایی پیشنهاد کردند که آقای علایی نپذیرفتند و برکناری آقای علایی منتهی است. محمد مهاجری به «آرمان ملی» گفت: در مورد معاون هنری وزیر ارشاد هم من معتقدم ربطی به این موضوع ندارد و اگر می‌داشت باید در یکسال گذشته آقای پزشکیان یا دولتش وی را برکنار می‌کرد. به نظر من طرف مقابل تمام کند و بگوید همه چوره کنار آمده که جامعه یک سوءتدبیری بود که می‌توانست اتفاق نیفتد. وی افزود: آقای پزشکیان طی یکسال گذشته می‌خواسته حجت را بر طرف مقابل تمام کند و بگوید همه چوره کنار آمده که جامعه دچار تنش نشود. وی ادامه داد: اما اینکه این رویه برای آینده جواب می‌دهد یا نه به نظر خود آقای پزشکیان هم به این نتیجه رسیده که باید تجدید نظرهایی در روش‌های مدیریت رئیس‌انجام دهد تا وفاق باعث از بین رفتن سرمایه اجتماعی شورای جمهور نشود. چرا که اگر این سرمایه اجتماعی از بین برود حضور مردم کاهش پیدا خواهد کرد. مهاجری بیان کرد: من اگر جای وزرا بودم قطعاً حاضر می‌شدم استیضاح شوم، کنار بروم و افشاگری هم می‌کردم اما به خواسته تندروها تن نمی‌دادم. به دولت هم چنین پیشنهادی می‌کنم. پزشکیان باید موضوع را شفاف با مردم در میان بگذارد و فشار افکار عمومی کار خود را خواهد کرد.

ایران و آژانس به‌طور دقیق بررسی شود». او در همین و با اشاره به قانونی که به‌تازگی تصویب شده است، ادامه داد: «مطابق قانون مصوب، حصول اطمینان از رعایت کامل حاکمیت ملی و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران به‌ویژه تأمین امنیت مراکز و دانشمندان هسته‌ای و همچنین حصول اطمینان از رعایت کامل حقوق ذاتی کشورمان در بهره‌مندی از کلیه حقوق مصرح ماده (۴) معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای به‌ویژه غنی‌سازی اورانیوم امری ضروری است لذا در نشست توافق امضاء شده جدید با آژانس با قانون مجلس مطابقت داده خواهد شد. چنانچه توافق صورت گرفته مطابق قانون باشد، مجلس شورای اسلامی از آن حمایت و پشتیبانی خواهد کرد و اگر خلاف یا انحراف از قانون رخ داده باشد یا آسیبی به قانون رسیده باشد، بر اساس وظایف نظارتی و مفاد مصرح تبصره ۲ همین مصوبه قوه مقننه اقدام خواهیم کرد». رئیس کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی با اشاره به اینکه مردم هیچ نگرانی در این راستا نداشته باشند، زیرا نمایندگان آنها در قوه مقننه اجازه نخواهند داد تا منافع ملی خصوصاً در حوزه هسته‌ای آسیب ببیند، خاطرنشان کرد: «در این میان باید یادآور شد مسئولان دولت به‌ویژه وزارت امور خارجه هر موقع نیاز به ارائه گزارش و توضیح در مورد موضوعی بوده در کمیسیون امنیت ملی حاضر شدند و پاسخگو بوده‌اند؛ ما همچنان این مسیر را برای دفاع از حقوق مردم و مقابله با زیاده‌خواهی‌های دشمنان ادامه خواهیم داد».

سیاست

◀ **گزارش**

بود چه‌هایی که پزشکیان را ناراضی کرد

رقم‌هایی که قطره قطره جمع می‌شوند

وانگهی رقم سنگینی می‌شوند

همه ناراضی هستند؛ چه آنکه بود چه را می‌نویسد و چه آنکه بود چه را می‌دهد؛ چه آنکه بود چه را امضا می‌کند و چه آنکه بود چه را باید اجرایی کند؛ آخرین موردش هم مسعود پزشکیان بود که در دیدار با مدیران رسانه‌ها گفت: «این پول‌ها باید صرف نان مردم شود. کارمان شده اینکه فقط به یک مشت بنیاد و سازمان‌الکی که به هیچ دردی نمی‌خورند، پول بدهیم. به مسئولان گفتم آقایان! این بساط باید جمع شود.»
پزشکیان حتی با همان لحن خودش، حرف افکارعمومی را می‌زند: «تا دل تان بخواهد مؤسسات و بنیادهایی داریم که هیچ برون‌دادی ندارند ولی پول به این‌ها می‌دهیم. چرا باید به این‌ها پول بدهیم در حالی‌که معیشت مردم را نمی‌توانیم تأمین کنیم؟»
البته که رئیس‌جمهوری باید حرف افکار عمومی را اجرایی کند؛ نه اینکه خودش هم همان «حرف» افکار عمومی را بگوید. بودجه‌هایی «الکی» که پزشکیان به آنها اشاره دارد، مربوط می‌شود به برخی مؤسسات و نهادهایی که گرچه نامشان در ردیف‌های بودجه آنچنان به چشم نمی‌آید اما وقتی قطره قطره جمع می‌شوند، ونگهی رقمی سنگین می‌شوند. خبرآنلاین نوشت: همین چند روز پیش هم سارا فلاحی نماینده مجلس، در نطق میان دستور خود، از بودجه نهادهای فرهنگی ایران در خارِج کشور به شدت انتقاد کرده و گفته بود: «برخی از نهادهای و بنیاد‌های به ظاهر مذهبی و فرهنگی مادر خارج از کشور هیچ آورده‌ای برای ما ندارند. مدیران آنها به جای آنکه بازوان خون‌رسان به کشور باشند، به بازوان پنهان مالی برای خود تبدیل شده‌اند؛ آنها به جای آنکه سربازان نظام باشند، سربازان منویات خود هستند و بیت‌المال را حیف و میل می‌کنند و نتوانستند چهره مثبتی از کشور ما نشان دهند.»
البته انتقاد فقط نسبت به بودجه نهادهای فرهنگی و مذهبی خارجی نیست؛ بلکه مشابه این نهادها در داخل هم انتقادهایی را برانگیخته است. در دولت روحانی وقتی بودجه به صورت شفاف برای افکار عمومی منتشر شد، حساسیت‌ها نسبت به بودجه این نهادها و دستگاه‌ها بیشتر شد. اما این بنیاد‌ها، قرارگاه‌ها، مؤسسات و مجامع کدامند که آشنا اینگونه از آنها زهر چشم گرفته است؟ هرچند تعدادشان کم است اما نفوذشان خیلی بیشتر از تعدادشان است.

◀ **نهادهایی که بودجه می‌گیرند**

برخی از این مؤسسات از جدول جداگانه بیرون آمده‌اند و ذیل وزارت ارشاد قرار گرفته‌اند؛ تا بلیکه با ادعای ساماندهی به این بودجه‌ها از اعتراضات افکار عمومی کاسته شود. بنیاد سعدی به ریاست غلامعلی حداد عادل، سیاستمدار ۷، بنیاد سعدی برای سال ۱۴۰۴، بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان بودجه دارد؛ به عبارت دقیق‌تر، صد میلیارد و ۷۰۰ میلیون تومان. «مجمع جهانی اهل بیت (ع)» هم یکی دیگر از موسساتی است ذیل وزارت ارشاد قرار گرفته است. در سال ۱۴۰۴ بودجه‌ای معادل ۲۴۵ میلیارد تومان برای این نهاد در نظر گرفته شده است. مؤسسات مربوط به تولیت آستان امام خمینی(ره) نیز یکی از این ردیف‌ها هستند در دستگاه اصلی آنها، سازمان برنامه و بودجه است. در قانون بودجه امسال، برای «آستان مقدس حضرت امام خمینی(ره) مبلغ ۲۱۰ میلیارد تومان، برای «موسسه نشر آثار حضرت امام خمینی(ره)، مبلغ ۳۳۴ میلیارد تومان و برای «پژوهشکده علمی و تحقیقات اجتماعی اسلام» نیز مبلغ ۴۱ میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان بودجه تخصیص یافته است. یکی از ردیف‌هایی که بودجه سنگینی دارد مربوط به سازمان تبلیغات اسلامی می‌شود؛ البته این بودجه فقط مربوط به خود این سازمان نمی‌شود و بلی بین ۱۵ زیرمجموعه این سازمان تقسیم شود. بودجه کل ۶ هزار و ۷۵۸ میلیارد تومان است؛ اما بودجه خود سازمان تبلیغات به تنهایی، ۲ هزار و ۹۶۹ میلیارد تومان است. مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی(ره)؛ موسسه‌ای که بنیانگذار آن محمدتقی مصباح یزدی است. برای این موسسه در قانون بودجه ۱۴۰۴ رقمی حدود ۴۰۴ میلیارد تومان اختصاص یافته است. به غیر از اینها، مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی است که این هم ذیل وزارت ارشاد قرار گرفته است؛ با بودجه‌ای معادل ۱۴۱ میلیارد تومان برای امسال، برای «دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم» ۹۱۴ میلیارد تومان بودجه درنظر گرفته شده است. یکی دیگر از محل‌هایی که بودجه دریافت می‌کند شورای عالی انقلاب فرهنگی است. دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی به صورت جمعی یک هزار و ۴۲ میلیارد تومان بودجه دارد. در قانون بودجه سال ۱۴۰۴، ردیف شماره ۱۱۱۶۰۰ به قرب بقیه... با هماهرا قرارگاه فرهنگی واجتماعی بقیه... اختصاص دارد؛ در «عنوان دستگاه اصلی/ اجرایی» برای این ردیف نوشته شده است: «قرب بقیه...» کمک و حمایت از مؤسسات فرهنگی واجتماعی - (۲۰۰ میلیارد تومان بابت اوج، ۲۰۰ میلیارد تومان بابت سراج». یکی از ردیف‌های قانون بودجه ۱۴۰۴ برای «جامعه المصطفی‌العالمیه»، یک هزار و ۷۵۵ میلیارد تومان بود چه در نظر گرفته شده است. سازمان صداوسیما شاید سرآمدن نهادهایی باشد که هر سال افزایش بودجه‌اش سر و صدای زیادی به پا می‌کند، روبه‌روی ردیف بودجه مستقل سالیانه صداوسیما برای سال ۱۴۰۴، رقم افشانه‌ای ۲۹ هزار و ۶۳۱ میلیارد تومان نوشته شده است.

◀ **خروجی بودجه‌ها کجاست؟**

اینها تنها بخش‌هایی از بودجه جدول هفدهی‌های سابق و ردیف‌های پخش و پلاشه‌ی سال‌های اخیر هستند؛ برخی شاید معتقد باشند بودجه نهاد‌های مذهبی و فرهنگی، در سیستم جمهوری اسلامی لازم باشد؛ اگر این لزوم مورد تأیید هم قرار گیرد، خروجی آنها مشخص نیستند؛ بالاخره این حجم از بودجه‌هایی که اختصاص داده می‌شوند، باید خرجی آنها یا در سطح جامعه قابل مشاهده باشند، یا به لحاظ اعداد و رقم، قابل مشاهده. اما کمتر نهاد مذهبی و فرهنگی‌ای است که ردیف بودجه داشته باشد و هم‌زمان گزارشی از عملکرد و نتایج خود ارائه دهند. بخش زیادی از نهادهایی که بودجه می‌گیرند از ارائه خروجی خود طفره می‌روند و بعضی از آنها تبدیل به حیاط خلوت سیاسیون شده‌اند.